

Psalmus. LXXXIII. in quo monet
ad amorem eternorum.

Propheta in persona ecclesie ad
superioram hierusalem peruenire cu-
pientis ait.

Quid est valde amabilis
patria celestis. O quod desidera-
ta tabernacula tua. valde pre-
ciosae speciose et lucidissime si maiores tue. o
domine angelorum concupiscit anima mea
intrare in atria tua. et languet pietatis de-
siderio quod actu non ingreditur.

Anima mea et caro mea exultant
runt de spe peruenienti ad deum vivum.
Etenim dominus ipsius queritur sibi dominum
in qua permaneat. et turrit sibi nidum qui
rit. ubi reponat pullos suos quod ma-
gis homo rationis capax debet querere locum
ubi permaneatur qui non est alius nisi
tu deus in quo solo potest quiescere cor huma-
num.

Domus autem quem concupisco inuenire
sunt altaria tua domine virtutum ma-
litiones sanctorum tuorum ubi iugiter ubi
offeretur sacrificia laudis rex meus qui
me regis in via euntem ad illa altaria. et
deus meus qui me ab hoc creasti. Nec
mirum si cor meum et caro mea exultant
de hoc quoniam beati qui habitant in do-
mo tua celesti domine in secula secu-
lorum laudabunt te. quia incomparabile
pulchritudo divinitatis sanctus tuus
presente semper erit.

Ostendit quo aurilio perueniatur ad do-
mum dei dicens. Beatus vir spe in hac vi-
ta est. qui habet auxilium a te quia abs
non potest. cum beatitudo illa oeris excedat
creatam facultatem per quod auxiliis gratie
tue ascensiones disponit in corde suo
virtutibus. quibus tanquam gradibus veni-
tum ad domum celestem ascendere merea-
tur. disponit. dico in valle lacrimarum
pro peccatis. locus quem deus homini ad
merendum instituit.

Ecce enim talibus dabit benedictiones

suam christi legis euangelice lator et isti
ibunt de virtute in virtutem semper
proficiendo in augmento gracie donec per
ueniant ad vitam eternam que consistit in
plena visione dei sanctorum suorum.

Propheta orat in plena fidelium associacione
beatus dicens.

O domine deus virtutum exaudi ora-
tionem meam dabo mibi uias virtutis
per quas ascenditur ad te videndum. cito
percipe orationem meam o deus Iacob.

O domine deus pater protector noster
aspice ad precies nostras acceptando eas.
et si non propter nos saltem respectum meri-
torum filii tui qui est imago tua.

Ideo o domine deus cupio peruenire in do-
mum tuam. Quia melior est dies illa.
que una est continua et eterna cui nunquam
succedunt tenebre in atrio stantis in habita-
tione celesti super milia annorum trans-
euntum.

Et ut ad illa aetate merear admitti. Elegi ab-
iectus esse in humiliitate vivere hic in ec-
clesia militante. quod divinitus honoribus bullo
seculi abundare inter peccatores.

Hoc autem ideo elegi. Quoniam misericordiam et veritatem diligit deus
misericordiam peccata condonando. veri-
tatem veraciter adimplendo quod promisisti
in aliis. scilicet gratiam in presenti et gloriam
in futuro.

Babit quidem veraciter seruis suis gloriam
et gloriam quoniam. Non priuabit bonis
gratiae et glorie eos qui ambulant
et perseverant in innocentia talis non
potest priuari munieribus dei. qui iam bic
dona beate conuersationis accepit et ideo
domine deus virtutum beatus ho-
mo qui sperat in te non in rebus seculi
transitoriis et caducis.

Psalmus. LXXXIII. in quo mo-
net per fidem accedere ad christum ut
habeatur eius benedictio.

Propheta preuidens futura qua-
si preterita propter certitudinem nar-

rans ait. Domine pater qui quoniam maledixisti terram propter peccatum primi hominis. modo

Benedixisti recipientes
b aduentum filii tui in fide per quem
auertisti peccatum quod huma-
num genus captiuum tenebatur ab y-
bolo.

Auertisti captiuitatem quia remisisti
iniquitatem plebis tue propter quaz
fuerat captiva per fontem baptismatis et
cooperiasti omnia peccata eorum
ut amplius non veniant in conspectu tuo
punienda

Vereremisisti quia o domine omnem
iram tuam qua humano generi iratus
eras mitigasti in aduentu filii tui. et ita mi-
tigasti quod auersus es ab ira indigna-
tionis tue.

Propbeta quod dixerat siendum orat ut
fiat dicens o deus qui nos per filium tuum
saluare disponis.

Conuerte nos ad fidem filii tui et auer-
te iram tuam a nobis quia habes propter
peccatum primi hominis.

Auerte et auertes iram tuam quia. Num
quid in eternum irasceris nobis cer-
tenon. cum parcere et misereri sit propria
tibi aut extendes iram tuam per om-
nes generationes succedentes cer-
te non. quia placabilis eris in generatione
christi.

Non extendes iram tuam sed Tu deus
conuersus ab ira uiuiscabis nos spi-
ritualiter per aduentum filii tui. et plebs
tua uiuiscata letabitur in te secura de
eterna beatitudine.

Erebo cito fiat ostende nobis do-
mine misericordiam tuam mitredo
nobis filium tuum in carne visibile. et da
nobis salutare tuum. quasi amplectendu
quasi possidendum. quasi munere eterne
glorie perfundendum. da ut cum in mente
nostra celesti dono recipitur. nullis repra-
tionibus auferatur.

Propbeta quasi petitionis sue copos dic

Studiā attente quid loquatur in me
deus meus per internam revelationem.
et audiuit quod loquitur pacem annun-
ciabit mihi filium suum qui est pax nostra
non ad omnes loquitur pacem sed in
plebem suam scilicet in sanctos quod dominus pba-
bili pueratione placuerunt.

Hico in plebem suam id est. Super sanctos
suos et super eos omnes qui de omni
gente conuertuntur ad christum.

Licet christus pacem locutus sit super omnes
qui conuertentur ad eum. Veritas
men prope iudeos qui soli inter ali-
as gentes timere dicebantur deum.
quia legem eius receperant. christus nasci-
tur et mysterium redemptionis humanae p-
siciet ut terra nostre promissionis
hanc gloriam habeat quod in ea ex gente
sua salvator natus sit. et pacem in omnes
fuerit locutus.

Misericordia et veritas simul
conuenerunt in aduentu christi. mi-
sericordia quia filius dei assumptus carne,
veritas quia impleta est promissio facta pa-
tribus veteris testamenti de incarnatione
filii dei et christi per suam passionem satissimamente pro
nobis. iusticia et pax concordiam fe-
cerunt.

Ideo conuenerunt misericordia et veritas et
iusticia et pax concordiam fecerunt. quia
Veritas id est. christus de terra orta
est. id est. ex maria virgine verbum caro fa-
ctum est et iusticia de celo prospexit
quando humano generi periclitanti filius
dei mirabili dispensatione subuenit. unde
sequitur.

Etenim dominus dabit benignita-
tem. id est. gratiam inspirantem per christum
et facultas liberi arbitrii nrae asperga
illa benignitate dabit fructum suum. id est
bona opera.

Licet deus dicat et sit benignus. Iusticia tamen
ante eum abulabit paratus ei via. pmo iu-
sticia bovis est ut puniat se malum et faciat se bo-
num. et hinc est via dei ut veniat ad eum et sit in cor-
de eius ponet in via sic parata vestigia
sue mutationis deus.

k

Psalmus. LXXXV. in quo monet ad orationem.

Christus ex forma serui ad patrem ait.

Declina ad me aurēm de mentie tue et exaudi me ut de sideria mea compleant̄. inclina dico quoniā inops ab alio nō babēs opē et pauper p̄ me sum ex pte humanitatis loquit̄. q̄ ex se nibil habere potest nisi q̄d lar gitate diuinitatis acceperit.

In Heraudi me pater Custodi aīaz mēā et meoz ab omnibz scandalis p̄tra insidiatōres. quoniā sc̄tūs sum in me et mei et sunt lāncificati in baptismō. saluum me fac q̄ ex obedientia tua formā serui accepi et meos q̄ tibi vnanimiter seruiunt̄ deus meus sperantem in te.

Ap̄iferere mei domine quoniāz ad te clamaui p̄seueranter et intanter letifica animā serui tui. q̄ multis amaritu dñibz cōtristat̄ liberando me ab eis quoniā animā meam leuaui p̄ deuotio nē et ardētē amoē non deorsum declinavi ad terrā sed leuaui ad te ubi est vera leticia et sine fine securitas.

Ideo aniaz mēā leuaui ad te Quoniam tu domine suavis es. q̄ post amaritū dñebui seculi dulcis es ad te recurren bus mitis quia diu sustines peccatores et copiosus in misericōdia q̄ licet sint in numeroſa nrā p̄cīa multo abūdantior est tua pietas q̄ tot relaxat offensas omnibz inuocantibus te.

Ideo pluribus percipe orōez meam et intende voci deprecationis mee dando effectum orationis mee quam pro me et meis fundo.

Tempore tribulatōis mee clamāvi ad te licet ei oī ip̄e deus sit exorandus. enī in tribulatōe est inuocand⁹ quia exaudiisti me p̄ tua clemētia p̄teriti rem porib⁹ in alijs meis p̄cib⁹.

Aderito clamabo ad te q̄r oī dñe. Non ē similis tui in dijs. i. in potestatibz bui seculi sive in celestibz creaturis. sc̄z nec in o-

bilitate substantie. nec i magnitudine potēti nec i magnificēta admirabilū ope rū tuoz et generaliē nō est qui similis sit tui ad quem clamare potuisse in me statum liberare potes p̄ tua voluntate.

Ver non est aliquis similis tui. quoniam omnes gentes. i. aliqui de omni gente venient per fidē de cultu suo ad tuum cultū te adorantes et venerantes et glorificabunt nomen tuū. i. gloriosū potēt̄.

Ver nō est tibi similis. Quoniam magnus es tu cui potestati nullaten⁹ valer aliquid cōparari q̄ nulla mutabilitate cōuenit. sed sp̄ in nature sue glā p̄seuerat et faciens mirabilia tu es deus solus qui et si alij faciunt tua virtute faciunt et per te faciunt.

Drai pro membris **E**duc me domine id est. meos in viam mandatorū tuoz q̄ via iusta et sancta est. et positus in ea ingrediār in veritatē tua proficiendo de virtute in virtutē letetur cor meū de spe remunerationis semper tamē ti meat nomen tuū timore casto.

Quod si feceris nō ero ingratis. quoniam Confitebor tibi confessione laudis in toto corde meo. et glorificabo nōmen tuū in eternū.

Quia misericōdia tua magna ē super meos. qua maior dicinō potest et eruiſti animā meam. i. meoz. ex infernali damnatione.

Christus ex p̄sona serui de passione loqū ait. **O** de iniqui. i. iudei. insurrexerūt super me volentes me cōprehendere in solū inīq̄ inferiores. s̄z etiā sinagoga potentiu iudeorū quesierūt aīam meaz. ut me interficerent et non posuerūt te in conspectu suo. i. obliu sūti tui.

Ipsita. **E**t tu domine de miserator q̄ singulis creaturis misericōdiam facis misericors q̄ semper p̄ia est ip̄a natura diuinatus patiens q̄ peccatores sustinet et ad votū p̄uersiōnis invitat. et m̄ltē misericordie q̄ peccata indulget. et verac implendo promissa.